

Δεν μπορείς να τους έχεις όλους ευχαριστημένους, μπορείς όμως να τους αγαπάς όλους

/ [Γνώμες](#)

Κυκλοφορεί συχνά μια φράση σχεδόν σαν σύνθημα: «Δεν μπορείς να τους έχεις όλους ευχαριστημένους». Τέτοιου τύπου προτάσεις ακούγονται αυτονόητα σωστές και η πρόθεση όταν λέγονται είναι συνήθως καλή, μιας και θέλουν να υπενθυμίσουν στον άνθρωπο ότι δεν είναι δυνατόν να ζει αιχμάλωτος των απαιτήσεων, των προσδοκιών και της επιδοκιμασίας των άλλων. Και πράγματι, υπάρχει αλήθεια σε αυτό.

- *Του Πέτρου Δ. Δαμιανού (Δρ. Φιλοσοφίας - Διδακτικό Προσωπικό ΕΜΠ)*

Όταν η αξία μας εξαρτάται από το αν όλοι είναι ικανοποιημένοι μαζί μας, τότε η ζωή γίνεται μια αδιάκοπη διαπραγμάτευση. Μαθαίνουμε να λέμε «ναι» εκεί που θα έπρεπε να πούμε «όχι», να σιωπούμε εκεί που θα έπρεπε να μιλήσουμε και να προδίδουμε τη συνείδησή μας για να μη δυσανεστήσουμε κανέναν.

Μέχρι εδώ, η διαπίστωση είναι εύλογη.

Υπάρχει όμως ένας λεπτός κίνδυνος.

Πολύ εύκολα η φράση αυτή μετατρέπεται από πρόσκληση σε ελευθερία σε μια μορφή αυτοδικαίωσης. Από το «δεν μπορώ να τους ευχαριστήσω όλους» περνάμε σχεδόν ανεπαίσθητα στο «οι άλλοι έχουν παράλογες απαιτήσεις», «οι άλλοι προβάλλουν πάνω μου τις ανασφάλειές τους», «οι άλλοι φταίνε που δεν είναι ευχαριστημένοι».

Έτσι, ενώ αυτή η πρόταση, σωστά, μας καλεί να μην κατηγορούμε τον εαυτό μας,

τελικά υπάρχει κίνδυνος να μας οδηγήσει να κατηγορούμε τους άλλους.

Έτσι όμως, η ενοχή αλλάζει απλώς παραλήπτη.

Η χριστιανική εμπειρία, αντίθετα, δεν ακολουθεί ούτε τον έναν ούτε τον άλλο δρόμο.

Δεν διδάσκει ούτε την αυτοκατηγορία ως ψυχολογική εμμονή ούτε τη μεταφορά της ευθύνης στους άλλους. Διδάσκει τη διάκριση.

Ο άγιος άνθρωπος δεν ξεκινά λέγοντας: «Οι άλλοι περιμένουν πολλά από μένα». Ξεκινά λέγοντας: «Μήπως εγώ λύπησα τον αδελφό μου; Μήπως εγώ δεν αγάπησα αρκετά; Μήπως εγώ χρειάζεται να ζητήσω συγγνώμη;».

Εξετάζει πρώτα τον εαυτό του.

Αλλά όταν, αφού έκανε ό,τι μπορούσε, εξακολουθεί να συναντά την απόρριψη, δεν απελπίζεται ούτε προσπαθεί να εξαγοράσει την αποδοχή του άλλου. Παραδίδει το αποτέλεσμα στον Θεό.

Εδώ βρίσκεται η μεγάλη διαφορά.

Ο κόσμος λέει:

«Δεν μπορείς να τους έχεις όλους ευχαριστημένους.»

Το Ευαγγέλιο δεν διαφωνεί.

Προσθέτει όμως κάτι πολύ πιο απαιτητικό:

«Δεν μπορείς να τους έχεις όλους ευχαριστημένους· μπορείς όμως να τους αγαπάς όλους.»

Και αυτό αλλάζει τα πάντα.

Οι άγιοι δεν είχαν όλους τους ανθρώπους ευχαριστημένους μαζί τους.

Αν συνέβαινε αυτό, δεν θα υπήρχαν διωγμοί, συκοφαντίες, εξορίες και μαρτύρια.

Δεν ήταν αρεστοί σε όλους.

Ήταν όμως αγαπητικοί προς όλους.

Δεν ανταπέδιδαν την κακία.

Δεν κρατούσαν μνησικακία.

Έβλεπαν πίσω από την προσβολή τον πόνο, πίσω από την αδικία την άγνοια, πίσω από το μίσος την τραυματισμένη καρδιά του ανθρώπου. Ακόμη και εκεί όπου διέκριναν την ενέργεια του πονηρού, δεν έπαυαν να συμπονούν εκείνον που είχε γίνει όργανό της.

Γι' αυτό και δεν προσπαθούσαν να έχουν δίκιο απέναντι στους ανθρώπους.

Προσπαθούσαν να μη χάσουν την αγάπη τους.

Υπάρχει, λοιπόν, μια ουσιώδης διαφορά ανάμεσα στο να ευχαριστείς και στο να αγαπάς.

Η ευχαρίστηση πολλές φορές σημαίνει να ικανοποιήσεις μια επιθυμία.

Η αγάπη πολλές φορές σημαίνει να αρνηθείς αυτή την επιθυμία, όταν οδηγεί στην καταστροφή.

Ένας καλός γονιός δεν ευχαριστεί πάντοτε το παιδί του.

Ένας αληθινός φίλος δεν συμφωνεί πάντοτε.

Ένας πνευματικός πατέρας δεν επιβεβαιώνει πάντοτε.

Αν το έκανε, ίσως θα ήταν πιο ευχάριστος. Δεν θα ήταν όμως πιο αγαπητικός.

Γι' αυτό και η αγάπη δεν ταυτίζεται ποτέ με την αποδοχή, ούτε με τη διαρκή επιβεβαίωση.

Η αγάπη μπορεί να πει «όχι» χωρίς να πάψει να αγαπά.

Μπορεί να ελέγξει χωρίς να ταπεινώσει.

Μπορεί να απομακρυνθεί χωρίς να μισήσει.

Μπορεί να συγχωρήσει χωρίς να δικαιολογήσει το κακό.

Ίσως, λοιπόν, το πραγματικό ερώτημα δεν είναι αν θα καταφέρουμε να έχουμε όλους ευχαριστημένους.

Αυτό δεν το κατάφερε ούτε ο ίδιος ο Χριστός.

Το ερώτημα είναι αν, μέσα στην αποδοχή ή στην απόρριψη, θα κατορθώσουμε να μη χάσουμε την αγάπη.

Γιατί τελικά δεν θα κριθούμε από το πόσοι ήταν ευχαριστημένοι μαζί μας.

Θα κριθούμε από το αν αγαπήσαμε, ακόμη και εκείνους που δεν έμειναν ποτέ ευχαριστημένοι από εμάς.

Πηγή: pemptousia.gr